

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X wonende te Z, tegen de uitspraak van den Raad van Beroep voor de directe belastingen I te Rotterdam de dato 26 October 1927, betreffende zijn aanslag in de Inkomstenbelasting, belastingjaar 1926/27;

Gezien de stukken;

Gelet op de schriftelijke conclusie van den Advocaat-Generaal Berger, namens den Procureur-Generaal, strekkende tot verwerping van het beroep;

Overwegende dat belanghebbende, die een inkomen had opgegeven van f. 2672,64 is aangeslagen naar een inkomen van f. 3931,--, tot welk bedrag de Inspecteur was gekomen door bij het aangegeven inkomen te voegen f. 103,20 wegens meer huurwaarde der eigen woning — waaromtrent verder geen verschil bestaat — en f. 1156,26 wegens te weinig geboekte ontvangsten van de zaak;

dat de Inspecteur blijkens de uitspraak laatstgenoemd bedrag heeft aangenomen, doordat het spaarbanksaldo van belanghebbende van 1 Mei 1925 tot 1 Mei 1926 met f. 556,26 was toegenomen en belanghebbende in dat tijdsverloop f. 600,-- op een schuld had afgelost; dat belanghebbende voor die vermogensvermeerdering geen aannemelijke reden heeft kunnen geven, zoodat volgens den Inspecteur de gevolgtrekking voor de hand ligt dat de zaakontvangsten voor dat bedrag te laag zijn verantwoord; dat ook de gemachtigde van belanghebbende voor de vermeerdering van het te goed op de spaarbank geen verklaring heeft kunnen geven, maar alleen meende dat de aflossing van de schuld zeer wel mogelijk uit het opgegeven inkomen had kunnen zijn bestreden;

Overwegende dat de Raad heeft overwogen, dat de feiten zich toedragen, als door den Inspecteur is opgegeven en dat in het tijdsverloop van 1 Januari 1925 tot 1 Januari 1926 de kapitaalsvoortgang f. 916,26 heeft bedragen; dat “waar ten dezen voor de bepaling van het belastbaar inkomen het kalenderjaar 1925 in aanmerking komt, voor de vaststelling van dat inkomen ook de kapitaalsvoortgang in dat jaar moet worden in rekening gebracht en niet die in het tijdsbestek van 1 Mei 1925 tot 1 Mei 1926 en dus het zuiver inkomen met f. 240,-- behoort te worden verminderd; dat appellant tegenover de

door den Raad als vaststaande aangenomen feiten te weinig heeft aangevoerd om op grond daarvan te kunnen aannemen dat zijn inkomen inderdaad niet meer dan f. 2775,-- heeft bedragen;" op welke gronden de Raad den aanslag opnieuw heeft geregeld naar een zuiver inkomen van f. 3691,--;

Overwegende dat belanghebbende in cassatie tegen deze uitspraak als grief heeft aangevoerd, dat de Raad wel overweegt, dat hem gebleken is, dat de feiten zich hebben toegedragen als door den Inspecteur vermeld, maar dat onder die feiten niet kan zijn begrepen des Inspecteurs gevolgtrekking, dat de zaakontvangsten te laag zijn verantwoord, hetgeen trouwens niet als feit zou kunnen gelden; dat dan ook de beslissing is ongemotiveerd, waar overwogen wordt dat voor de vaststelling van het inkomen ook de kapitaalsvoortgang in het kalenderjaar 1925 moet worden in rekening gebracht, terwijl het gebrek aan motiveering ook hieruit blijkt dat de Raad de mogelijkheid openlaat om gronden aan te voeren tegen feiten, welke al reeds als vaststaande werden aangenomen;

Overwegende dat deze grief berust op een minder juiste lezing van 's Raads uitspraak;

dat toch die uitspraak aldus is te verstaan, dat de Raad bewezen acht hetgeen de Inspecteur omtrent de stortingen op de spaarbank, de schuldaflossing en de houding, door belanghebbende en zijn gemachtigde aangenomen, had gesteld; dat de Raad echter, in tegenstelling met den Inspecteur, ter zake dienende acht niet de vermogensvermeerdering in het voorafgaande belastingjaar, maar alleen die in het voorafgaande kalenderjaar, welke vermogenstoename de Raad zelfstandig heeft berekend, terwijl de Raad van Beroep voorts, waar belanghebbende een bevredigende verklaring omtrent een besparing van een zoo aanmerkelijk bedrag op het erkende inkomen niet heeft kunnen geven, aanneemt dat die vermogensvermeerdering alleen te verklaren is, doordat belanghebbende zijn inkomsten uit zijn bedrijf te laag heeft aangegeven; dat waar deze overwegingen de gegeven beslissing volkomen kunnen dragen, het middel niet tot cassatie kan leiden;

Verwerpt het beroep.

Gedaan bij de Heeren Fentener van Vlissingen, President, Visser, van den Dries, Kirberger en Polak, Raden, in bijzijn van den Substituut-Griffier Somer, en door den President voornoemd uitgesproken ter Raadkamer van den een en twintigsten Maart 1900 Acht en Twintig.

Somer

Fentener van Vlissingen